

Vanggaard: Det forekommer mig, at det ærede Medlem i sit første Gensvar til mig talte om at gøre Nar, men maaske har jeg misforstaaet ham, og saa skal det glæde mig. Jeg vil dog sige, at naar man hører en saa fremragende, jeg tør ikke mere sige Agrar, men en saa fremragende Dyrkningsmand som det ærede Medlem og hører om en saadan Frodighed, saa faar man netop Indtrykket af, at han netop var Manden, der maaske kan overkomme det, som vi andre i vor Uforstand og Konservatisme ikke magter, og derfor var det, jeg mente, at det ærede Medlem passende i en Sommerferie kunde tage op til mig og prøve at dyrke Champignons; han maatte i alt Fald kunne forskaaffe mig de rigtige Anvisninger, eftersom han anviser andre, og jeg mener, at derved vilde han gavne Landbruget betydeligt og alle de sociale Interesser, som han vil tjene. Hvorfor skulde vi saa ikke prøve paa det?

Formanden: Jeg henstiller til ærede Medlemmer ikke at forhindre Forhandlingernes Gang ved stadig at fremsætte korte Bemærkninger.

Folketingsmanden for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Det skal blive en ganske kort Bemærkning. Jeg synes, det ærede Medlem fra Hjørring (Vanggaard) noget letkøbt søger at ville tilkæmpe sig en lille Sejr overfor det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen), og derfor mener jeg, det er bedst, at vi vender tilbage til det mere alvorlige Spørgsmaal, som vedrører det ærede Medlems Udtalelser om mig og min Stilling overfor Landboerne. Det ærede Medlem siger nu, at jeg vil dog i alle Tilfælde forskertse Landbrugernes Ret til at disponere over Jorden. Nej, det er ikke rigtigt, hvad det ærede Medlem dér siger. Derimod holder jeg paa, at for saa vidt Landbruget handler i Strid med hele Samfundet, saa er der denne berømte Paragraf i Grundloven, hvor der tales om Ejendomsrettens Ukrænkelighed, ikke om dens Hellighed. Der er sat en Ekspropriationsbestemmelse ind, og det er jo ogsaa Meningen, at den skal kunne bringes i Anvendelse. Og naar vi nu under Krigen har set saadanne Udtalelser som den, der fremkom i „Horsens Folkeblad“, at en Mand hellere vilde lade sit Korn ligge og raadne, end han vilde sætte en Skovl i det, naar han ikke kunde faa Lov til at sælge det til den Pris,

som er Verdensmarkedets Pris, saa tror jeg, at det ærede Medlem giver mig Ret i, at det er nødvendigt af Hensyn til det offentlige, at Regeringen træffer Foranstaltninger, hvorved man forhindrer den Slags Udskejelser, som dér her var Tale om.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 10de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Det ærede Medlem fra Hjørring (Vanggaard) kan umuligt komme til at vinde nogen Sejr i den Sag. Han har kun benyttet det sædvanlige Fif, i en vanskelig Situation at sige: Prøv selv den Ting, og det tager sig jo ogsaa i Øjeblikket saa udmærket ud, fordi han ved, at jeg ikke er praktisk Landmand. Men naar det ærede Medlem tror, at det hele kan gøres i en Sommerferie, vækker han unægtelig hos mig Forestillingen om, at han i sin private Bedrift er vant til at naa sine Resultater ved andres Arbejde og ikke selv har nogen rigtig Forestilling om, hvad Anstregelser der kræves ogsaa i dette Forhold.

Formanden: Folketingsmanden for Hjørring Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Vanggaard: Jo, jeg ved godt, hvad Arbejde er; men naar det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen) nu vil være spydig trods den venskabelige Tone, vi hidtil har anvendt, vil jeg forlade ham. Der er ingen Grund til at være spydig; Spørgsmaalet er ikke saa højtideligt, at vi behøver at være onde paa hinanden. Mit Forslag var alvorlig ment; jeg troede, vi kunde have faaet Glæde af hinanden i en Sommerferie, men nu mærker jeg, at det ærede Medlems Bitterhed vil gøre mig bedrøvet.

Til det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) vil jeg sige, at det fremgik tydeligt af hans Udtalelse, at han vilde gøre Indgreb i Landmændenes frie Dispositionsret. Der var en Ekspropriationsbestemmelse i Grundloven, som han pukkede paa, fordi der var en Mand, der vilde lade sit Korn raadne fremfor at sælge det til Maksimalpris. Men jeg vil sige, at selv om der virkelig findes en Landbruger i Danmark, der lader sit Korn raadne fremfor at sælge det til Maksimalpris, saa vil Landbruget lide hundrede Fold mere, og der vil produceres mindre Korn, hvis det skal til at ordnes fraoven. Selv om der er en enkelt Landmand, der lader sit Korn raadne, er det dog noget, der